

óriási érdeklődést keltett. Egész délután ott hullámozott az utca népe a kéjné és a patikus fotográfiái előtt, az arcképek híre messzi utcákról oda-csődítette a népeket. Este hat és hét óra között olyan nagy lett a tolongás a kirakat előtt, hogy a rendőrség lovas- és gyalogrendőröket küldött ki a rend fenntartására. A tömeg, a maga csodálatos szolidaritásában, egyenesen utcai tüntetést rendezett a gyilkos ellen. Halál a méregkeverőre! – ez a kiáltás járt a szenvedélyes csődületben szájról-szájra. A két fotográfia még jobban felforralta az Adria-beli gyilkosság hatása alatt álló közönség érzéseit. Annál az ideges gyűlöletnél, amellyel a gyilkos arcát nézték, talán csak a szegény Klein Róza iránt való részvét volt intenzívebb. A gyengébb szívű nők egymásután húzgálták ki a retikülükből a zsebkendőket, KÖNNYEKET EJTETTEK AZ ELPUSZTÍTOTT PROSTITUÁLT NŐÉRT.

(Az Est, 1910. szeptember 28.)

A szemérem elleni bűncselekményekről különös tekintettel az erőszakos nemi közösülésre és a természet elleni fajtalanságra

DR. HALÁSZ ZOLTÁN

A magyar BTK idevonatkozó intézkedései a következők:

241.§. Férfiak közt véghezvitt fajtalanság, úgyszintén embernek állattal elkövetett fajtalanságai: a természet elleni fajtalanság vétségét képezi és egy évig terjedhető fogházzal büntetendő. [...]

Ami a TERMÉSZET ELLENI FAJTALANSÁG kérdését illeti, előre is kijelentem, hogy az abolitionisták közé tartozom. Nem szándékozom a természet ezen mostoha gyermekei, vagy, hogy az e tárgyról író magyar jogászok,

mint Vámbéry,⁸ Edvi Illés⁹ és mások kifejezéseit használjam: a büzhödt mocsárban fetrengő szennyalakok mellett u. n. védbeszédet tartani, bár megvallom, hogy tekintettel, és sajnos ebben alighanem tévedek, a nálunk e kérdésben uralkodó, csaknem általános nézetre – ez sem volna felesleges munka. [...]

Külső ismérvei szerint feloszthatók a fajtalan cselekmények:

a) közösülésre (a német gyakorlat ide sorozta a közösülést utánzó cselekedeteket is),

b) fajtalansági cselekményekre és

c) szemérmetlen cselekményekre.

[...]

Ezek után áttérünk az egyes szemérem elleni delictumok tárgyalására azon sorrendben, amint azok a magyar BTK-be felvételtek. Ezek a következők:

a) az erőszakos nemi közösülés (232.§.);

b) a szemérem elleni erőszak (233.§.);

c) a megfertőztetés (236.§.); és a járulékos kérdéseket tartalmazó 234., 235. és 237–242.§§.;

d) a természet elleni fajtalanság (241., 242.§§.);

e) a vérfertőzés (243., 244.§§.);

f) a szemérem elleni büntett (245.§.);

g) a házasságtörés (246.§.);

h) a csábítás (kerítés) (247. §.; novella 43–47.§§.) és

i) a szemérem elleni vétség (248., 249.§§.).

(Budapest, 1909. 359., 370., 287., 295–296.)

- ⁸ Azaz: Vámbéry Rusztem jogtudós, büntetőjogász (1872–1948). Keresztapja a későbbi VII. Eduárd angol király. 1896-tól a törvényelőkészítési munkálatokban vett részt az Igazságügyi Minisztériumban, 1903-tól kezdett tanítani a budapesti egyetemen. Az 1914-ben alakult Polgári Radikális Párt elnöke, majd a Nemzeti Tanács tagja lett. 1920-tól ügyvédként dolgozott. (Köztük néhány híres védőügyvédi munkája: 1920-ban a népbiztosok pere, 1924-ben József Attila első pere, 1934–1935-ben a második Rákosi-per.) – A szerző itt valószínűleg Vámbérynek az 1907-ben megjelent *Büntetőjog és etika* című művére utalhat.
- ⁹ Azaz: Edvi Illés Károly, jogi doktor, büntető jogi szakíró (1842–1919). 1872–1883-ig királyi ügyészként dolgozott a szegedi várban, hogy a Bach-érában megrendült közbiztonságot minél előbb helyreállítsák. 1885 nyaráig a legnagyobb vihart kavaráó bűnügyek vizsgálatában működött közre. 1888 végétől Budapestre költözött, s bár látása nagyon megromlott, ügyvédként praktizált. Büntető jogi értekezései már 1867-től jelentek meg, 1882-ben a cikk tárgyáról írt átfogó elemzést 4 kötetes munkájában (*A büntettekről, vétségekről és kihágásokról szóló magyar büntetőtörvénykönyvnek magyarázata*. Budapest, Pécs és Arad, 1882–1892): Az erőszakos nemi közösülésnek kísérlete és a bűnisméltés és büntőlytatás közötti különbség ezen büntett eseteiben.